

Monitoring Legislacji Krajowej

Konsultacje krajowych aktów prawnych – monitoring legislacji ZPPM

w okresie od 4 do 10 sierpnia 2022 roku

Raport na dzień 10 sierpnia 2022 roku

I. Projekty aktów prawnych

W omawianym okresie Rządowe Centrum Legislacji opublikowało 6. projektów ustaw oraz 58. projektów rozporządzeń Rady Ministrów oraz poszczególnych Ministrów.

Przeprowadzono konsultacje 4. projektów ustaw i 13. projektów rozporządzeń dotyczących podmiotów członkowskich (pracodawcy, przedsiębiorcy, JST) zrzeszonych w Związku. Zostały one omówione w tekście poniżej.

Projekty ustaw:

1. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (numer z wykazu: UC128)

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej przewiduje wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, mających na celu implementację dyrektywy Rady (UE) 2020/284 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do wprowadzenia pewnych wymogów dla dostawców usług płatniczych, zwanej dalej „dyrektywą 2020/284”. Dyrektywa 2020/284 ma zostać zaimplementowana do krajowego porządku prawnego do 31 grudnia 2023 r. Przepisy te zaczną obowiązywać od 1 stycznia 2024 r. Z dyrektywą 2020/284 ściśle związane jest rozporządzenie Rady (UE) 2020/283 zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do środków służących wzmocnieniu współpracy administracyjnej w celu zwalczania oszustw w dziedzinie VAT („rozporządzenie CESOP”). Rozporządzenie to przewiduje m.in. utworzenie centralnego elektronicznego systemu informacji o płatnościach (CESOP), zarządzanego na poziomie Unii Europejskiej przez Komisję Europejską, do którego państwa członkowskie będą obowiązane cyklicznie przekazywać informacje na temat odbiorców płatności i transakcji płatniczych.

Wskazane wyżej akty prawne zmieniające są częścią pakietu na rzecz zwalczania oszustw związanych z VAT w obszarze handlu elektronicznego (e-commerce). Tym samym stanowią one uzupełnienie rozwiązań ujętych w tzw. pakiecie VAT-e-commerce w kontekście strategii Komisji dotyczącej jednolitego rynku cyfrowego

Projektowana ustawa wprowadza nowe regulacje nakładające na dostawców usług płatniczych zlokalizowanych w Polsce, obowiązek prowadzenia kwartalnej ewidencji płatności transgranicznych i odbiorców płatności. Ewidencje te będą udostępniane drogą elektroniczną Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej. Zgromadzone dane będą następnie przesyłane drogą elektroniczną do centralnego elektronicznego systemu informacji o płatnościach (CESOP).

Generalnie, dostawcy usług płatniczych będą zobowiązani do prowadzenia i przekazywania ewidencji po upływie każdego kwartału, jeżeli: i. środki pieniężne będą przekazywane od płatnika zlokalizowanego w państwie członkowskim (co do zasady jest to nabywca towarów/ usług) do odbiorcy płatności zlokalizowanego w innym państwie członkowskim bądź poza UE

(co do zasady jest to sprzedawca towarów/usług), ii. dostawca usług płatniczych zrealizuje w ciągu kwartału kalendarzowego w danym państwie członkowskim więcej niż 25 płatności transgranicznych na rzecz tego samego odbiorcy.

Obowiązek prowadzenia ewidencji dotyczy dostawców usług płatniczych, zlokalizowanych na terytorium Polski wymienionych w art. 4 ust. 2 pkt 1-6, 9-11 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, a więc obejmie m.in. banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, instytucje kredytowe, instytucje pieniądza elektronicznego, Poczta Polska SA., instytucje płatnicze, SKOKi, biura usług płatniczych i małe instytucje płatnicze.

Projekt ustawy formułuje także zasady liczenia progu płatności transgranicznych oraz zasady, które dostawcy usług płatniczych muszą stosować w celu określenia lokalizacji płatników i odbiorców płatności.

Ponadto projekt ustawy określa szczegółowo dane, które ma zawierać ewidencja prowadzona przez dostawcę usług płatniczych. Są to m.in. informacje umożliwiające identyfikację odbiorcy płatności i dotyczące płatności otrzymanych przez tego odbiorcę (m.in. dotyczące kwoty, daty) i ewentualnych zwrotów płatności.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-podatku-od-towarow-i-uslug-oraz-ustawy-o-krajowej-administracji-skarbowej/>

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UC123)

Niniejsza regulacja stanowi kolejny etap implementacji tzw. pakietu prawa spółek, na który składają się następujące regulacje z zakresu unijnego prawa spółek:

1) dyrektywa 2019/2121 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek (Dz.U. L 321 z 12.12.2019, str. 1-44);

2) dyrektywa 2019/1151 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2017/1132 w odniesieniu do stosowania narzędzi i procesów cyfrowych w prawie spółek (Dz. Urz. UE L 186/80 z 11.07.2019, str. 80-104). Dyrektywa 2019/2121 stanowi milowy krok w kierunku pogłębienia integracji w ramach jednolitego rynku unijnego.

Projekt stanowi implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2121 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 w odniesieniu do transgranicznego przekształcania, łączenia i podziału spółek. Dotychczas dyrektywa 2017/2121, w odniesieniu do operacji transgranicznych, harmonizowała jedynie procedurę połączeń transgranicznych. Brak wspólnych przepisów dotyczących transgranicznych przekształceń i podziałów sprawiał, że regulacje poszczególnych państw członkowskich często się wzajemnie wykluczały. Powodowało to również dążenie do jak największej deregulacji, by konkurować z innymi państwami członkowskimi. Dyrektywa 2019/2121 wprowadza regulacje dotyczące procedury podziału i przekształcania transgranicznego spółek, wymienionych w Załączniku II tej dyrektywy, w ramach jednolitego rynku unijnego. Dyrektywa 2019/2121 pogłębia również harmonizację przepisów dotyczących połączeń transgranicznych.

Harmonizacja przepisów dotyczących operacji transgranicznych koncentruje się m.in. na kwestii zabezpieczenia interesów grup interesariuszy, na których w sposób szczególny operacje te mogą wpływać (tj. wierzycieli, wspólników, pracowników).

W odniesieniu do wierzycieli środki ochronne, w przypadku wszystkich operacji transgranicznych, polegają m.in. na:

- zapewnieniu przez państwa członkowskie możliwości złożenia wniosku do odpowiedniego organu

administracyjnego lub sądowego o ustanowienie odpowiednich zabezpieczeń ich roszczeń,

- możliwości wprowadzenia przez państwa członkowskie wymogu żądania od organu administracyjnego lub zarządającego spółki oświadczenia o wypłacalności,
- zapewnieniu przez państwa członkowskie możliwości składania uwag przez wierzycieli do planu danej operacji transgranicznej.

W odniesieniu do pracowników środki ochronne, w przypadku wszystkich operacji transgranicznych, polegają m.in. na:

- zapewnieniu możliwości składania uwag przez pracowników do planu danej operacji transgranicznej,
- zapewnieniu sporządzenia sprawozdania dla pracowników, określającego skutki prawne danej operacji transgranicznej dla pracowników oraz zapewnieniu możliwości złożenia przez nich opinii na temat tego sprawozdania,
- zapewnieniu, w stosownych przypadkach, prawa uczestnictwa pracowników,
- zapewnieniu prawa do informacji oraz konsultacji w związku z dokonywaną operacją transgraniczną.

Implementacji dyrektywy 2019/2121 do polskiego porządku prawnego w odniesieniu do kwestii zdolności łączeniowej, podziałowej i przekształceniowej służą:

- w odniesieniu do połączeń transgranicznych – art. 491, art. 492, zmieniany art. 5162 pkt 2 Kodeksu spółek handlowych;
- w odniesieniu do podziałów transgranicznych – art. 528, art. 529, dodawany art. 5504 oraz dodawany art. 5505 Kodeksu spółek handlowych;
- w odniesieniu do przekształceń transgranicznych – art. 551 oraz dodawany art. 5803 Kodeksu spółek handlowych.

W konsekwencji wprowadzenia dnia wyodrębnienia projekt przewiduje również zmianę art. 531 § 1 i § 2 oraz art. 532 § 3, art. 544 § 1 Kodeksu spółek handlowych. Zmiany związane z wprowadzeniem nowego typu podziału zostały przewidziane w zmienianych art. 455 § 1, art. 531 § 21, art. 532 § 2 i art. 542 § 4 Kodeksu spółek handlowych.

W przypadku podziału przez wyodrębnienie nie dochodzi do wymiany udziałów lub akcji plan takiego podziału powinien zawierać informację o liczbie i wartości udziałów lub akcji w spółkach przejmujących lub w spółkach nowo zawiązanych obejmowanych przez spółkę dzieloną, co zostało przewidziane w zmienianym art. 534 w § 1 pkt 21 Kodeksu spółek handlowych.

Dalsze zmiany ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym służą implementacji dyrektywy 2019/1151, w zakresie wymiany informacji o zakazie sprawowania funkcji kierowniczych w ramach systemu integracji rejestrów.

Wprowadzenie w dyrektywie 2019/2121 nowych instytucji w zakresie reorganizacji spółek w wymiarze transgranicznym stało się okazją do rewizji krajowych przepisów regulujących kwestię połączeń, podziałów i przekształceń transgranicznych. Zmiany te mają na celu uniknięcie zjawiska odwrotnej dyskryminacji polskich podmiotów uczestniczących w procesach transformacji spółek w wymiarze krajowym względem podmiotów, uczestniczących w tych procesach w wymiarze transgranicznym.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-kodeks-spolek-handlowych-oraz-niektorych-innych-ustaw-3/>

3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UD411)

Analiza przepisów regulujących podatek od towarów i usług, głównie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.), pozwoliła na wskazanie regulacji (obszarów), które wymagają zmiany tak, aby rozliczanie tego podatku stało się łatwiejsze i mniej czasochłonne. Rozwiązania planowane w projekcie mają zatem głównie charakter upraszczający i są również odpowiedzią na zgłaszane przez przedsiębiorców do Ministerstwa Finansów postulaty. Projekt usuwa wiele zbędnych, niepotrzebnych już obowiązków spoczywających na firmach. Wprowadza również rozwiązania, które znacznie ułatwią rozliczanie podatku VAT. Ponadto istnieje potrzeba uregulowania wprost w ustawie zasad, które wynikają wyłącznie z linii interpretacyjnej, co z kolei będzie skutkowało zwiększeniem pewności prawa. Rozwiązania zaproponowane w projekcie zapewniają również pełniejszą zgodność krajowych regulacji z prawem UE.

Istotą rozwiązań zawartych w projekcie ustawy jest m.in.:

- zwiększenie kwoty pozwalającej na uznanie, że proporcja odliczenia określona przez podatnika wynosi 100%, w sytuacji gdy proporcja ta przekroczyła u niego 98%, z obecnych 500 zł do 10 000 zł,
- wprowadzenie opcji rezygnacji z dokonania korekty jeżeli różnica pomiędzy proporcją wstępną a ostateczną nie przekracza 2 punktów procentowych, z uwzględnieniem nieznaczonej wartości tej kwoty,
- likwidacja obowiązku uzgadniania z naczelnikiem urzędu skarbowego w formie protokołu, proporcji do odliczenia podatku naliczonego, w to miejsce wprowadzenie wymogu zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o przyjętej proporcji, analogiczna zmiana wprowadzana również w zakresie preproporcji,
- podwyższenie limitu sprzedaży małego podatnika do 2 000 000 euro, które wpłynie na zwiększenie liczby podatników uprawnionych do stosowania metody kasowej oraz rozliczeń kwartalnych w VAT,
- doprecyzowanie zasad stosowania kursu przeliczeniowego dla faktur korygujących w przypadku gdy faktura została wystawiona w walucie obcej,
- rezygnacja z formalnego wymogu posiadania faktury dot. wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów (WNT) przy odliczaniu podatku naliczonego z tego tytułu,
- rozszerzenie zwolnienia od VAT usług zarządzania funduszami inwestycyjnymi na fundusze inwestycyjne z siedzibą w innych państwach członkowskich UE,
- konsolidacja wydawania wiążących informacji poprzez wyznaczenie jako organu właściwego dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej oraz ujednoczenie systemu podatkowego w obszarze dotyczącym wydawania WIS i WIA,
- likwidacja opłaty za wniosek o wydanie WIS,
- wprowadzenie możliwości odstąpienia samochodu osobowego lub innego pojazdu przed upływem 3 lat od dokonania importu tych pojazdów, w sytuacji, gdy będzie to uzasadnione okolicznościami związanymi z ważnym interesem służby, dotyczącymi przesiedlenia uprawnionego członka personelu dyplomatycznego w celu podjęcia pracy w innym państwie, jednakże pobyt członka personelu dyplomatycznego nie był krótszy niż 2 lat. Analogiczne rozwiązanie wprowadza się w przepisach ustawy – Prawo celne w odniesieniu do należności celnych przywozowych,
- wyeliminowanie wątpliwości co do możliwości dokonywania korekt podatku należnego od dostawy towarów dokonanej dla podróżnego w ramach systemu TAX FREE, w sytuacji gdy zwrot podatku podróżnemu nastąpił w formie wypłaty gotówkowej po upływie terminu do złożenia deklaracji podatkowej, w której rozliczona została dana dostawa,
- rozszerzenie możliwości przeznaczenia środków zgromadzonych na rachunku VAT na kolejne podatki oraz opłaty, tj. podatek od wydobywania niektórych kopalin, podatek od sprzedaży detalicznej, opłatę od środków spożywczych (tzw. podatek cukrowy), zryczałtowany podatek od wartości sprzedanej produkcji (tzw. podatek od produkcji

okrętowej), opłatę od alkoholi małowitrazowych (tzw. od „małpek”) oraz podatek tonażowy,

- liberalizacja warunków szybszego zwrotu VAT dla tzw. podatników bezgotówkowych oraz wzmocnienie ram proceduralnych tego zwrotu,
- wprowadzenie nowej procedury dla uwolnienia się od odpowiedzialności solidarnej przy zmianie faktora,
- zmiana w stosowaniu „przywilejów” wynikających ze stosowania mechanizmu podzielonej płatności przy korzystaniu z faktoringu odwrotnego,
- uregulowanie kwestii przekazywania środków między rachunkami VAT w grupie VAT,
- uproszczenia w zakresie raportowania rozliczeń dotyczące fakturowania (m.in. dostosowanie warunków wystawienia faktury do e-paragonu) oraz prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących (m.in. możliwość rezygnacji z obowiązku drukowania dokumentów fiskalnych przez podatników),
- wprowadzenie przepisów umożliwiających składanie korekt deklaracji poza systemem OSS i IOSS bezpośrednio do Łódzkiego Urzędu Skarbowego,
- umożliwienie organom nakładającym sankcję VAT obniżenie jej wysokości w sposób uwzględniający charakter i wagę naruszenia.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-podatku-od-towarow-i-uslug-oraz-niektorych-innych-ustaw-4/>

4. Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UC130)

W dniu 12 stycznia 2021 r. weszła w życie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), tzw. dyrektywa (UE) 2020/2184. Dyrektywa (UE) 2020/2184 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 90, z późn. zm.)

W ramach transpozycji dyrektywy (UE) 2020/2184 przewiduje się wprowadzenie regulacji ustawowych, w postaci zmiany ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2020 r. poz. 2028) oraz niektórych innych ustaw, takich jak m.in.:

- 1) określenie obowiązków dostawców wody obejmujących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie wewnętrznej kontroli jakości wody – obowiązki te będą stosowane od dnia wejścia ustawy w życie;
- 2) doprecyzowanie kompetencji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody, ocenę przydatności wody do spożycia przez ludzi, oceny obszarowe jakości wody oraz procedowanie wniosków zgód na odstąpienie od spełniania wymagań jakościowych dla wody – regulacje w tym zakresie będą obowiązywały od dnia wejścia ustawy w życie;
- 3) uregulowanie obowiązków dostawców wody (w szczególności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych), organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej w zakresie wykonania oceny strat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody) oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia strat wody;
- 4) zobowiązanie dostawców wody do wykonywania ocen ryzyka w obszarach zasilania ujęć wody (po raz pierwszy do 12 lipca 2027 r., zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184) i systemach

zaopatrzenia w wodę (po raz pierwszy do 12 stycznia 2029 r., zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184) oraz podejmowania działań mających na celu zarządzanie tym ryzykiem; określenie kompetencji organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie opiniowania przeprowadzonych ocen ryzyka;

5) zobowiązanie właścicieli lub zarządców nieruchomości do wykonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych (po raz pierwszy do 12 lipca 2029 r., zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184), uregulowanie procedur nabywania uprawnień do wykonywania tych ocen;

6) ustanowienie procedur i nałożenie obowiązków na organy lub inne jednostki organizacyjne gminy oraz dostawców wody w zakresie identyfikacji osób lub grup ludności pozbawionych dostępu albo posiadających ograniczony dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, podejmowania działań w celu zapewnienia lub poprawy dostępu tych osób / grup do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – regulacje w tym zakresie będą obowiązywały od dnia wejścia ustawy w życie;

7) szczegółowe uregulowanie obowiązków dostawców wody w zakresie informowania konsumentów o jakości, cenach i zużyciu wody oraz określenie środków przekazywania tych informacji – obowiązki te będą stosowane od dnia wejścia ustawy w życie.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-zbiorowym-zaopatrzeniu-w-wode-i-zbiorowym-odprowadzaniu-sciekow-oraz-niektorych-innych-ustaw/>

Projekty rozporządzeń:

1. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym (numer z wykazu: 577)

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w brzmieniu określonym ustawą z dnia 7 lipca 2022 r. o finansowaniu społecznościovym dla przedsięwzięć gospodarczych i pomocy kredytobiorcom (Dz. U. 2022 poz. 1488).

W porównaniu do obowiązującego rozporządzenia, w projektowanym rozporządzeniu dodano przepisy określające wysokość oraz sposób i terminy uiszczania wyżej opisanych opłat od dostawców usług finansowania społecznościovego, wprowadzono zmiany redakcyjne zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, a także w deklaracji o opłacie rocznej stanowiącej załącznik do rozporządzenia oraz wprowadzono zmiany w grupach wymienionych w § 20. Merytorycznie pozostałe przepisy nie uległy zmianie, bowiem obecny system ponoszenia kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym, przez podmioty nadzorowane funkcjonuje prawidłowo, w związku z tym projektowane rozporządzenie w pozostałym zakresie powtarza przepisy obowiązującego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mf-w-sprawie-oplat-na-pokrycie-kosztow-nadzoru-nad-rynkiem-kapitalowym/>

2. Projekt rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach programów regionalnych na lata 2021–2027 (numer z wykazu: 33)

Projektowane rozporządzenie tworzy krajowe podstawy prawne do przyznawania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów na lata 2021-2027, w ramach celów polityki CP1 z wyłączeniem celu szczegółowego w zakresie wzmocnienia trwałego wzrostu i konkurencyjności MŚP oraz tworzenie miejsc pracy w MŚP, w tym poprzez inwestycje

produkcyjne, w zakresie którego regionalna pomoc inwestycyjna będzie udzielana na podstawie odrębnych przepisów. Podstawą wydania rozporządzenia jest rozporządzenie nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.), które określa kategorie pomocy oraz warunki, na jakich przyznawana pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TFUE), oraz wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 TFUE.

Celem przedmiotowej regulacji jest umożliwienie wspierania rozwoju gospodarczego i społecznego województw poprzez wsparcie w postaci dotacji, poręczeń, gwarancji i pożyczek przedsiębiorców realizujących inwestycje początkowe.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-ministra-funduszy-i-polityki-regionalnej-fundusze-dla-przedsiębiorcow-na-lata-2021-2027/>

3. Projekt rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach celu polityki CP1 (iii) w zakresie wzmocnienia trwałego wzrostu i konkurencyjności mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz tworzenia miejsc pracy w mikroprzedsiębiorstwach, małych i średnich przedsiębiorstwach, w tym poprzez inwestycje produkcyjne w ramach regionalnych programów na lata 2021–2027 (numer z wykazu: 34)

Niniejsze rozporządzenie tworzy krajowe podstawy prawne do przyznawania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów na lata 2021-2027, w zakresie celu polityki CP1 (iii) – wzmocnienie trwałego wzrostu i konkurencyjności mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz tworzenia miejsc pracy w mikroprzedsiębiorstwach, małych i średnich przedsiębiorstwach, w tym przez inwestycje produkcyjne, zwanej dalej „pomocą”. Podstawą wydania rozporządzenia jest rozporządzenie nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.), które określa kategorie pomocy oraz warunki, na jakich przyznawana pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), oraz wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 TFUE.

Celem przedmiotowej regulacji jest umożliwienie wspierania rozwoju gospodarczego i społecznego województw przez wsparcie w postaci dotacji, poręczeń, gwarancji i pożyczek przedsiębiorców realizujących inwestycje początkowe.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-ministra-funduszy-i-polityki-regionalnej-fundusze-dla-przedsiębiorcow-na-lata-2021-2027/>

4. Projekt rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie udzielania pomocy de minimis w ramach regionalnych programów na lata 2021–2027 (numer z wykazu: 35)

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy de minimis, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1, z późn. zm.), a także podmioty udzielające tej pomocy.

Celem projektowanej regulacji jest umożliwienie udzielania wsparcia w postaci pomocy de minimis, zwanej dalej „pomocą”, na projekty realizowane przez przedsiębiorców w ramach regionalnych programów na lata 2021–2027, przy czym należy zaznaczyć, że przepisy

sformułowano w taki sposób, aby na ich podstawie możliwe było udzielanie pomocy zarówno na tzw. pierwszym, jak i drugim poziomie oraz zarówno w formie bezzwrotnej, jak i zwrotnej. Projektowane rozporządzenie, zapewniając podstawę prawną dla udzielania pomocy de minimis, będzie stanowiło jeden z elementów systemu wdrażania regionalnych programów na lata 2021–2027. Programy te, ze względu na bezprecedensową skalę finansowania, stanowią jeden z najsilniejszych bodźców rozwojowych dla polskich regionów. Pomoc de minimis, regulowana projektowanym rozporządzeniem, umożliwi efektywne wykorzystanie środków przeznaczonych na cele rozwojowe w regionach podczas nowego siedmioletniego okresu finansowania.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-ministra-funduszy-i-polityki-regionalnej-fundusze-dla-przedsiębiorców-na-lata-2021-2027/>

5. Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniający rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (numer z wykazu: B642)

W obowiązującym rozporządzeniu z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265), przewidziane są opłaty w sprawach: cywilnych, ze stosunku pracy i ubezpieczeń, w sprawach karnych i o wykroczenia oraz w innych sprawach tj. przed sądami administracyjnymi i sądem ochrony konkurencji i konsumentów. Nie ma natomiast uregulowań, co do opłat za czynności radców prawnych w postępowaniach w sprawach nieletnich. Z uwagi na wielowątkowość i złożoność tych spraw zasadne jest wprowadzenie i zróżnicowanie opłat.

Z uwagi na powyższe proponuje się wprowadzenie następujących opłat:

- w sprawach o demoralizację – 120 zł,
- w sprawach o czyn karalny – 360 zł,
- jeżeli sprawa dotyczy zarówno demoralizacji, jak i czynu karalnego, to zaproponowana kwota wynosi 360 zł.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-ministra-sprawiedliwosci-oplaty-za-czynnosci-radcow-prawnych/>

6. Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniające rozporządzenie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (numer z wykazu: B643)

W związku z pracami nad ustawą o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. (druk sejmowy nr 2183)), która reguluje postępowania w sprawach nieletnich, Ustawodawca zamierza wprowadzić dodatkowe regulacje.

W obowiązującym rozporządzeniu z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 68), przewidziane są opłaty w sprawach: cywilnych, ze stosunku pracy i ubezpieczeń, w sprawach karnych i o wykroczenia oraz w innych sprawach tj. przed sądami administracyjnymi i sądem ochrony konkurencji i konsumentów. Nie ma natomiast uregulowań, co do opłat za czynności radców prawnych w postępowaniach w sprawach nieletnich. Z uwagi na wielowątkowość i złożoność tych spraw zasadne jest wprowadzenie i zróżnicowanie opłat.

Z uwagi na powyższe proponuje się wprowadzenie następujących opłat:

- w sprawach o demoralizację – 60 zł,
- w sprawach o czyn karalny – 180 zł,

- jeżeli sprawa dotyczy zarówno demoralizacji, jak i czynu karalnego, to zaproponowana kwota wynosi 180 zł.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-ministra-sprawiedliwosci-oplaty-za-czynnosci-radcow-prawnych/>

7. Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie zakażeń i chorób zakaźnych objętych obowiązkiem przekazywania państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu danych o wynikach leczenia lub o wykluczeniu nosicielstwa u ozdowieńca (numer z wykazu: MZ 949)

Projekt rozporządzenia reguluje kwestię informowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej o wynikach leczenia lub wykluczeniu nosicielstwa wypisywanych ze szpitala lub miejsca izolacji pacjentów (ozdowieńców), którzy odbyli obowiązkową hospitalizację z powodu podejrzenia lub przebycia zakażenia lub zachorowanie na następujące choroby zakaźne: błonicę, cholere, dur brzuszny, dury rzekome A, B i C, gruźlicę, ospę małą oraz ostre nagminne porażenie dziecięce (poliomyelitis).

Celem projektu rozporządzenia jest nowelizacja procedury informowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej o wypisywanych ze szpitala pacjentach, którzy byli podejrzeni lub przebyli zakażenie lub zachorowanie na błonicę, cholere, dur brzuszny, dury rzekome A, B i C, gruźlicę oraz ostre nagminne porażenie dziecięce (poliomyelitis) o wynikach leczenia oraz statusie nosicielstwa, co pozwoli objąć te osoby indywidualnym nadzorem epidemiologicznym oraz – w razie potrzeby – zaoferować szczepienia ochronne osobom przebywającym w otoczeniu domowym, rodzinnym i bliskim otoczeniu społecznym nosicieli. W projektowanym rozporządzeniu ujęto również ospę małą, której podejrzenia oraz przypadki potwierdzone są objęte obowiązkiem hospitalizacji.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mz-w-sprawie-zakazen-i-chorob-zakaznych-objetych-obowiazkiem-przekazywania-panstwowemu-powiatowemu-inspektorowi-sanitarnemu-danych-o-wynikach-leczenia-lub-o-wykluczeniu-nosiciel/>

8. Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniający rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków prowadzenia ruchu kolejowego i sygnalizacji (numer z wykazu: 203)

Projekt zmiany rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie ogólnych warunków prowadzenia ruchu kolejowego i sygnalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 360, z późn. zm.) ma na celu dostosowanie przepisów do obecnych warunków prowadzenia ruchu kolejowego. W ślad za postępowaniem technologicznym, który ułatwia wszelkiego rodzaju operacje i procesy na kolei, konieczne jest dokonywanie zmian legislacyjnych. Należy również wziąć pod uwagę zmieniające się warunki pracy na kolei oraz aktualny stan infrastruktury kolejowej, która z roku na rok jest nowocześniejsza i ma większą przepustowość. Konieczne jest zatem podjęcie prac legislacyjnych tak, aby dostosować brzmienie aktu prawnego do rzeczywistych warunków prowadzenia ruchu kolejowego, a co ważniejsze aby nie utrudniać wdrażania koniecznych zmian na kolei, a wręcz przeciwnie – wychodzić naprzeciw oczekiwaniom związanym z modernizacją ogólnie pojętej infrastruktury kolejowej.

Z uwagi na zmieniające się warunki, które obejmowały wiele aspektów prowadzenia ruchu kolejowego, konieczność nowelizacji dotyczy szeregu zagadnień w obowiązującym akcie prawnym.

1) Kwestia zwiększenia prędkości pociągów w konkretnych sytuacjach i jej dostosowanie do obecnych warunków ruchu kolejowego, co w efekcie powinno usprawnić szereg procesów u przewoźników i zarządców infrastruktury przez:

- zmianę prędkości maksymalnej przy obsłudze jednoosobowej,
- zmianę prędkości jazdy w przypadku braku znajomości odcinków linii kolejowej przez drużynę trakcyjną,
- zmianę prędkości zastępczego pojazdu trakcyjnego,
- zmianę prędkości w przypadku cofania pociągów złożonych z zespołów trakcyjnych i składów posiadających na końcu kabinę sterowniczą,
- zmianę prędkości w przypadku zatrzymania pociągu przed semaforem odstępowym samoczynnym wskazującym sygnał S1 „Stój”.

2) Wprowadzenie ułatwień w procesie obsługi technicznej pojazdów kolejowych przez:

- ułatwienie zasad postępowania przy uproszczonej próbie hamulców i czynnego hamulca zespolonego,
- uproszczenie zasad dotyczących oględzin technicznych na stacji końcowej.

3) Poprawa warunków eksploatacji przez:

- zapewnienie możliwości nieprzerwanej eksploatacji wszystkich posiadanych pojazdów do czasu rozwiązania problemów/naprawy z systemem ERTMS/ETCS.

4) Wyeliminowanie wątpliwości dotyczących sygnalizacji przez:

- wprowadzenie powiązania wskaźnika W 21 ze wskaźnikiem W 21a,
- doprecyzowanie opisu wskaźnika W 31.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mi-zmieniajacy-rozporzadzenie-w-sprawie-ogolnych-warunkow-prowadzenia-ruchu-kolejowego-i-sygnalizacji/>

9. Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie świadectwa maszynisty (numer z wykazu: 181)

Przedmiotowy projekt rozporządzenia jest wydawany w związku ze zmianami wprowadzonymi do ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1984, z późn. zm.) – ustawą z dnia 23 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (Dz. U. poz. 1556).

Celem rozwiązań planowanych w ww. ustawie z dnia 23 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym jest wprowadzenie państwowych egzaminów na stanowisko maszynisty. Aktualnie zarówno szkolenie jak i egzaminowanie na licencję maszynisty i świadectwo maszynisty są realizowane przez ten sam podmiot – ośrodek szkolenia i egzaminowania. Państwowy egzamin praktyczny będzie ostatecznym potwierdzeniem zdolności kandydata na maszynistę do samodzielnego i bezpiecznego prowadzenia pojazdu kolejowego.

Projektowane rozporządzenie jest ściśle związane z projektem „Poprawy bezpieczeństwa kolejowego poprzez budowę Systemu Egzaminowania i Monitorowania Maszynistów”, realizowanego już przez Prezesa UTK w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014–2020, w ramach którego zapewniono finansowanie na stworzenie centrum egzaminowania i monitorowania maszynistów i uruchomienie nowego zadania objętego projektem ustawy (w tym systemów informatycznych).

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-ministra-infrastruktury-maszynisci/>

10. Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie egzaminów na licencję maszynisty i świadectwo maszynisty (numer z wykazu: 219)

Przedmiotowy projekt rozporządzenia jest wydawany w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 23 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (Dz. U. poz. 1556). Ustawa nowelizująca wprowadziła państwowe egzaminy na stanowisko maszynisty, dlatego konieczne jest, zgodnie z delegacją ustawową określoną w art. 22bc ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, uregulowanie szczegółowego zakresu podstawowej wiedzy zawodowej objętej egzaminem na licencję maszynisty, sposobu, formy i trybu przygotowania oraz przeprowadzania egzaminu na licencję maszynisty oraz ponownego egzaminu na licencję maszynisty, szczegółowego zakresu wiedzy i umiejętności objętych egzaminem na świadectwo maszynisty, a także sposobu, formy i trybu przygotowania oraz przeprowadzania egzaminu na świadectwo maszynisty oraz ponownego egzaminu na świadectwo maszynisty.

Rozporządzenie określa jednolity sposób, formę i tryb przygotowania oraz przeprowadzania egzaminów na licencję i świadectwo maszynisty, a także szczegółowy zakres wiedzy i umiejętności objętych tymi egzaminami. Szczegółowy zakres podstawowej wiedzy zawodowej objętej egzaminem na licencję maszynisty obejmuje zagadnienia dotyczące specyfiki i środowiska pracy maszynisty, w tym jego roli i odpowiedzialności w ruchu kolejowym oraz wymagań zawodowych i predyspozycji niezbędnych do wykonywania pracy na tym stanowisku, technologii transportu kolejowego, w tym przepisów bezpieczeństwa i eksploatacji, infrastruktury kolejowej, radiołączności pociągowej, wiedzy o pociągach, ich składach oraz wymagań technicznych dotyczących lokomotyw, zespołów trakcyjnych, wagonów osobowych i towarowych oraz innego rodzaju taboru kolejowego, zagrożeń występujących w ruchu kolejowym oraz podstawowych zasad fizyki.

Projekt zakłada, że w części teoretycznej egzaminu na świadectwo maszynisty, wykonywanej na symulatorze pojazdu kolejowego, będzie dokonywane sprawdzenie umiejętności zachowania się w typowych i nietypowych sytuacjach związanych z ruchem pociągów.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/konsultacje-publiczne-projektow-rozporzadzen-ministra-infrastruktury-maszynisci/>

11. Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku węglowego (numer z wykazu: 924)

Zgodnie z art. 2 ust. 19 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. ...), minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wypłatę dodatku węglowego, mając na względzie zapewnienie przejrzystości i komunikatywności tego wniosku.

Celem wydania projektowanego rozporządzenia jest ułatwienie procesu składania i weryfikacji wniosków o wypłatę dodatku węglowego, przez określenie wzoru takiego wniosku. W chwili obecnej wzór wniosku o wypłatę dodatku węglowego nie jest określony przepisami prawa.

Wzór wniosku o wypłatę dodatku węglowego obejmuje swoim zakresem dane dotyczące wnioskodawcy, w tym dane konieczne do jednoznacznej identyfikacji (imię, nazwisko, PESEL, dane dokumentu potwierdzającego tożsamość), i jego gospodarstwa domowego. Weryfikacja tych danych przez gminę jest konieczna, w szczególności z uwagi na fakt, że jednemu gospodarstwu domowemu przysługuje jeden dodatek węglowy, co wynika z regulacji zawartej w art. 2 ust. 4 ustawy.

We wniosku należy wskazać także miejsce zamieszkania, co jest istotne przy ustalaniu właściwości miejscowej gminy, a także numer rachunku bankowego, na który ma zostać przekazana kwota dodatku. Przez rachunek bankowy należy rozumieć także rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mkis-w-sprawie-wzoru-wniosku-o-wyplate-dodatku-weglowego/>

12. Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie rodzajów podatków, opłat lub niepodatkowych należności budżetowych, których wpłata jest realizowana przy użyciu mikrorachunku podatkowego (numer z wykazu: 602)

Stosownie do art. 61b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.) wpłata podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych dokonywana na rachunek urzędu skarbowego jest realizowana przy użyciu rachunku bankowego urzędu skarbowego albo identyfikującego podatnika, płatnika lub urząd skarbowy indywidualnego rachunku podatkowego (mikrorachunek podatkowy). Przepis ten określa rodzaje rachunków, na które są dokonywane wpłaty określonych rodzajów należności (podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych) i tylko takich, których wpłaty – w świetle obowiązujących przepisów – są realizowane na rachunek urzędu skarbowego.

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 61b § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Rozporządzenie określa katalog podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych wpłacanych za pośrednictwem mikrorachunku podatkowego identyfikującego podatnika lub płatnika. Zmiany w projekcie rozporządzenia:

- Katalog należności został uzupełniony o nowe płatności, dla których zostaną spełnione uwarunkowania techniczno-organizacyjne do dokonywania wpłat za pomocą mikrorachunku podatkowego
- Aktualizacja opisu płatności dla formularza CIT-8E.
- Aktualizacja opisu płatności dla formularza ALK-1 i CUK-1.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mf-w-sprawie-rodzajow-podatkow-oplat-lub-niepodatkowych-naleznosci-budzetowych-ktorych-wplata-jest-realizowana-przy-uzyciu-mikrorachunku-podatkowego/>

13. Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej (numer z wykazu: MZ 1379)

Projekt rozporządzenia zmienia rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 24 września 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 540, z późn. zm.). Stanowi to wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia:

- ma na celu zapewnienie dostępu do badań diagnostycznych z obszaru kardiologii, diabetologii, chorób płuc, alergologii oraz endokrynologii
- pozwoli na skuteczniejsze wykrywanie najczęstszych schorzeń przewlekłych,
- ma na celu zapewnienie dostępu do konsultacji specjalistycznych: kardiologa, diabetologa, chorób płuc, alergologa, endokrynologa
- ułatwi prowadzenie opieki kompleksowej nad pacjentem, bez konieczności kierowania go do lekarza specjalisty udzielającego świadczeń w ramach ambulatoryjnej opieki specjalistycznej,
- zwiększy ilość wizyt kompleksowych z Indywidualnym Planem Opieki Medycznej
- poprawi opiekę nad pacjentami chorymi przewlekle oraz przyczyni się do wdrożenia standardów opieki w chorobach przewlekłych objętych koordynacją,

- poprawi dostęp do porad edukacyjnych prowadzonych przez pielęgniarki
- przyczyni się do poprawy jakości opieki nad pacjentami chorymi przewlekle, jak również poprawi kompleksowość opieki, angażując w opiekę pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej (POZ),
- poprawi dostęp do porad dietetycznych - realizowanych przez dietetyków
- będzie ważnym wsparciem dla pacjentów m.in. z cukrzycą i chorobami na tle miażdżycy.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mz-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-swadczen-gwarantowanych-z-zakresu-podstawowej-opieki-zdrowotnej-3/>

II. Ogłoszone akty prawne (Dziennik Ustaw RP)

W analizowanym okresie opublikowano pięćdziesiąt jeden aktów prawnych, tzn. ustawy, rozporządzenia Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i poszczególnych ministrów, obwieszczenia w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego. Z powyższych publikacji w zainteresowaniu pracodawców i przedsiębiorców znaleźć się mogą następujące akty prawne:

1/ Rozporządzenie Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 4 sierpnia 2022 r. w sprawie udzielania pomocy z instrumentów finansowych oraz ze środków instrumentów inżynierii finansowej podlegających ponownemu wykorzystaniu w celu wspierania polskiej gospodarki w związku z agresją Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy

- Rozporządzenie zostało opublikowane 9 sierpnia 2022 roku W Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2022, poz. 1675).
- W dniu 24 marca 2022 r. Komisja Europejska wydała Komunikat Komisji Tymczasowe kryzysowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz. Urz. UE C1 131 z 24.03.2022, str. 1; dalej: Komunikat). Celem Komunikatu jest stworzenie ram prawnych umożliwiających Państwu Członkowskim wprowadzenie środków pomocy państwa zgodnych z zasadami unijnego prawa pomocy publicznej w celu złagodzenia skutków gospodarczych będących następstwem agresji Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy, a także sankcji nałożonych przez UE i jej partnerów gospodarczych w kontekście tej agresji oraz środków odwetowych wprowadzonych przez Federację Rosyjską. W szczególności, celem rozwiązań wprowadzonych Komunikatem jest poprawa płynności i dostępu do finansowania przedsiębiorstw mającym problemy gospodarcze wskutek obecnego kryzysu, ochrona aktywności gospodarczej i miejsc pracy oraz ułatwienie niezbędnych dostosowań strukturalnych w odpowiedzi na nową sytuację gospodarczą.

Rozporządzenie tworzy podstawę prawną do udzielania pomocy publicznej dopuszczalnej przez Komisję Europejską w Komunikacie. Pomoc może być udzielona w formie pożyczki zgodnie z sekcją 2.3 Komunikatu. Rozporządzenie przewiduje udzielanie pomocy publicznej zarówno MŚP, jak i dużym przedsiębiorcom tak na cele obrotowe, jak i na cele inwestycyjne, pod warunkiem, że celem pomocy jest złagodzenie skutków gospodarczych agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę. Pomoc może być udzielona przedsiębiorcom, którzy w dniu jej udzielenia nie znajdują się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w

zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.). Pomoc udzielana będzie ze środków programów operacyjnych perspektywy finansowej 2014-2020 oraz ze środków, o których mowa w art. 3b pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057 oraz z 2022 r. poz. 1079). Pomoc udzielana będzie nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r.

Indykatywny budżet programu pomocowego to ok. 45 mln zł.

- Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.